

Z E S P Ó Ł
INFORMACJI
POLITYCZNEJ
K W P Z P R
W B I A Ł E J
P O D L A S K I E J

FAKTY

SERWIS INFORMACYJNY

Nr 31

Do użytku wewnętrznego

1 MAJA MIEDZYNARODOWE ŚWIĘTO PRACY

Obchody Święta 1 Maja mają w naszej historii ponad 90-letnią tradycję. Każdy okres, każdy rok dodaje do niej coś nowego i ważnego. Historia 1-Majowych manifestacji wskazuje jednak nieodmiennie na znaczenie międzynarodowej solidarności ludzi pracy w walce o pokój, demokrację i socjalizm, na ścisły związek treści patriotycznych i internacjonalistycznych, narodowych aspiracji i dążeń klasy robotniczej, ludzi pracy z tym, co dotyczy ich klasowych interesów w skali międzynarodowej, na nieustanną wobec zakusów światowego imperializmu potrzebę walki o pokój oraz na znaczenie pracy jako podstawowego źródła pomysłowości i godności ludzkiej, a także wielkości i znaczenia narodów. 1 Maja 1983 r. w naszym kraju obchodzić będziemy pod hasłami pracy i walki

/ciąg dalszy na str. 2 /

W ROCZNICĘ URODZIN W. I. LENINA ORAZ UKŁADU KWIETNIOWEGO

Uroczystie obchodzone w województwie białskopodlaskim 113-rocznicę urodzin genialnego przywódcy proletariatu, twórcy państwa radzieckiego, Włodzimierza Iljicza Lenina i 38 rocznicę podpisania Układu o Przyjaźni, Współpracy i Pomocy Wzajemnej między Polską i ZSRR. W dniu 21 bm. odbył się z tej okazji w Białej Podlaskiej

/ciąg dalszy na str. 4 /

GOSPODARKA WOJEWÓDZTWA W I KWARTALE 1983 r.

PRZEMYSŁ :

Przemysł uspołeczniony naszego województwa za okres I-szego kwartału br. osiągnął sprzedaż produkcji w wielkości 3.278,7 mln zł., co oznacza wzrost o 328 mln zł /tj. o 11,1 %/ w porównaniu z analogicznym okresem roku ubiegłego

/ciąg dalszy na str. 9 /

MAJA MIĘDZYNARODOWE ŚWIĘTO PRACY

/ciąg dalszy ze str. 1 /

o dalszą normalizację życia społecznego, o kontynuację reform gospodarki i państwa przyjętych na IX Zjeździe PZPR, o urzeczywistnianie porozumienia sił patriotycznej odpowiedzialności.

W województwie białsko-podlaskim zaplanowano bogaty program obchodów Świąta Pracy.

Przygotowaniami do Świąta Pierwszomajowego kieruje 102-osobowy Wojewódzki Społeczny Komitet Obchodów Świąta Pracy 1 Maja. Na jego czele stoi

robotnik z Zakładów Jajczarsko-Drobiarskich w Międzyrzecu Podlaskim, działacz PZPR, działacz PRON, tow. Zbigniew Sienicki, a w jego skład wchodzi przedstawiciele wszystkich środowisk społeczno-zawodowych województwa, partyjni i bezpartyjni, działacze PZPR, ZSL, SD, stowarzyszeń katolików świeckich, działacze PRON, organizacji społecznych, związkowych, młodzieżowych, przedstawiciele Ludowego Wojska Polskiego. Na szczęblu wojewódzkim uro-

czystości 1-Majowe zainaugurowane zostaną wojewódzką akademią, która odbędzie się 27 bm. o godz. 17,00 w Domu Socjalnym "BIAWENY". Akademia poprzedzona zostanie spotkaniem władz wojewódzkich z weteranami ruchu robotniczego.

W dniach 28-30 bm. w miastach i gminach odbędą się uroczyste akademie 1-Majowe, a w szkołach, zakładach pracy, instytucjach - uroczyste apele, spotkania, zebrania i wieczornice.

W dniu 1 Maja w Białej Podlaskiej, w Międzyrzecu Podlaskim i Radzyniu Podlaskim odbędą się pochody 1-Majowe, wiece - pochody odbędą się w Łosicach, Parczewie,

Terespole, Janowie Podlaskim, Leśnej Podlaskiej, Łomazach, Wisznicach i Wohyniu, a wiece - w Dębowej Kłodzie, Komarówce, Konstantynowie, Milanowie, Sarnakach i Starej Kornicy. Jak co roku zostaną zorganizowane w tym dniu imprezy kulturalne i sportowo-rekreacyjne. Z okazji Świąta Pracy, Egzekutywa KW PZPR skierowała za pośrednictwem tygodnika PZPR "Słowo Podlasia" do mieszkańców województwa życzenia pierwszomajowe, które publikujemy również w dzisiejszym numerze "Faktów" na str. 3 i 4

Mieszkańcy województwa
białskopodlaskiego !

Obchody Święta Pracy, dnia
międzynarodowej solidarności
w walce o sprawiedliwość spo-
łeczną, pokój i socjalizm, mają
swój historyczny i współczesny
wymiar.

Do tegorocznego Święta przy-
gotowujemy się bogatsi o nauki
płynące z obchodów 100-lecia
polskiego ruchu robotniczego,
o refleksje związane z obcho-
dami 100-lecia śmierci twórcy
naukowego socjalizmu - Karola
Marksa i 113 rocznicy urodzin
twórcy pierwszego w świecie
państwa socjalistycznego -
Włodzimierza Iljicza Lenina.

1 Maja 1983 roku w naszym
kraju obchodzić będziemy w wa-
runkach postępującej normali-
zacji życia społeczno-politycz-
nego i powolnego, ale widoczne-
go dźwignia gospodarki narodo-
wej z kryzysu. W dniu tym zama-
nifestujemy więc naszą niezłom-
ną wolę uczestniczenia w dzie-
le naprawy Rzeczypospolitej,
we wdrażaniu programu reform
społeczno-gospodarczych, w rea-
lizacji programu socjalistycz-
nej odnowy - słowem, w urze-
czywistnianiu programu IX Nad-
zwyczajnego Zjazdu Partii.

1 Maja oddamy hołd wszystkim
ludziom rzetelnej, sumiennej i
zaangażowanej pracy. Tylko bowiem
taka praca decyduje o wartości
człowieka, o jego pomyślności
osobistej, o pomyślności narodu.

W tak rozumianej pracy, wyraża
się też dziś najpełniej obywa-
telska i patriotyczna postawa
każdego z nas. W rzetelnej pra-
cy, we wspólnym działaniu na
rzecz przezwyciężenia kryzysu,
w walce ze złem, które pleni się
jeszcze na wielu odcinkach ży-
cia, nie może zabraknąć nikogo
z nas. W dniu Święta Pracy zama-
nifestujemy również naszą wolę
służenia Ojczyźnie poprzez
aktywny udział w Patriotycznym
Ruchu Odrodzenia Narodowego.

W manifestacjach w dniu 1
Maja dajmy zarazem stanowczy
wyraz naszej niezłomnej woli
walki o pokój, o bezpieczeństwo
narodowe, o powstrzymanie wyścigu
zbrojeń.

W dniu tym pozdrowmy brat-
nie narody krajów socjalistycz-
nych, które w trudnych chwilach
okazały nam internacjonalistycz-
ną pomoc. Szczególnie serdeczne
pозdrowienia skierujemy do naro-
du radzieckiego, do przyjaciół
z sąsiedniego Obwodu Brzeskiego,
z którymi od wielu lat utrzymu-
jemy bezpośrednie, serdeczne
kontakty.

Mieszkańcy województwa białsko-
podlaskiego !

W ciągu ostatnich burzliwych
lat społeczeństwo naszego woje-
wództwa dawało niezmiennie wy-
raz swej obywatelskiej postawy
i realistycznego osądu wydarzeń.
W dniu Święta Pracy pragniemy
więc przesłać wszystkim ludziom
rzetelnego trudu w naszym woje-

wództwie, robotnikom, rolnikom, inteligencji pracującej, weteranom pracy i walki, żołnierzom, milicjantom, działaczom PZPR, ZSL, SD, stowarzyszeń i organizacji społecznych, młodzieży - wyrazy uznania za dobre wyniki pracy, za obywatelską, zaangażowaną postawę, za wspieranie wysiłków partii i państwa w realizacji programu reform społeczno-gospodarczych. Pra-

gniemy jednocześnie przekazać Wam życzenia satysfakcji z wypełniania obywatelskich i zawodowych obowiązków oraz wszelkiej pomyślności w życiu osobistym i rodzinnym.

Niech żyje 1 Maja -
święto klasy robotniczej.

Egzekutywa KW PZPR
w Białej Podlaskiej.

W ROCZNICĘ URODZIN W. I. LENINA ORAZ UKŁADU KWIETNIOWEGO

/ciąg dalszy ze str. 1 /
koncert, w którym wystąpił zespół instrumentalno-wokalny "Muszkietery" z Brześcia i zespół tańca ludowego z "Biaweny".

W Milanowie, Jabłoni i Białej Podlaskiej z aktywnym TPPR oraz młodzieżą spotykali się I sekretarz ambasady ZSRR w Polsce Władysław Aleksandrowicz Fedorenko i sekretarz ambasady Georgij Pawłowicz Kryłow. W kilku zakładach pracy i szkołach na terenie województwa gościli lektorzy Obwodowego Komitetu KPB w Brześciu.

W szkołach ogniwa TPPR i ZHP zorganizowały uroczyste wieczornice.

W dzisiejszym wydaniu "Faktów" zamieszczamy artykuł Stanisława Długosza nt. współpracy polsko-radzieckiej.

WSPÓŁPRACA GOSPODARCZA Z ZSRR

Współpraca gospodarcza Polski ze Związkiem Radzieckim rozpoczęła się pod koniec II wojny światowej, a nabrała tempa bezpośrednio po jej zakończeniu. Odbudowa naszej zniszczonej wojną gospodarki, a następnie pośpieszne uprzemysławianie odbywały się w oparciu o pomoc i współdziałanie z ZSRR, który do dnia dzisiejszego pozostaje głównym partnerem naszej współpracy gospodarczej z zagranicą. Ponad 30 % ogólnej wartości obrotów polskiego handlu zagranicznego, to transakcje z Krajem Rad.

Na temat współpracy ze Związkiem Radzieckim zagraniczni i wewnętrznymi przeciwnicy ustroju socjalistycznego usiłowali, i nadal usiłują, rozpow szechnić najrozmaitsze plotki.

Przedstawiają nasze stosunki gospodarcze nie jako wzajemnie korzystne i partnerskie, lecz jako jednostronne świadczenie Polski na rzecz partnera. Szczególnie wiele fałszywych informacji szerzono w latach 1980-1981. Nawiedzeni ekonomiści i publicyści, w dążeniu do osłabienia naturalnych związków Polski ze wspólnotą socjalistyczną, usiłowali negować równoprawny charakter współpracy gospodarczej ze Związkiem Radzieckim, ukazując równocześnie całkowicie nierealistyczne, a ekonomicznie rzecz biorąc, nonsensowne koncepcje oparcia rozwoju gospodarczego Polski na współpracy z państwami rozwiniętego kapitalizmu.

Każdy realistycznie myślący Polak zgadza się z podstawową tezą, że nasz dalszy rozwój gospodarczy, który musi rozpocząć się - i już rozpoczął - wychodzeniem z kryzysu gospodarczego, zależy przede wszystkim od naszego własnego gospodarczego wysiłku i od współpracy z państwami wspólnoty socjalistycznej, w tym przede wszystkim ze Związkiem Radzieckim. Ze strony państw zachodnich - zresztą nie pierwszy raz, ani nie ostatni - spotkały nas ostre sankcje gospodarcze, które uderzając w polską gospodarkę, miały uderzyć w nasze społeczeństwo i tym samym utrudnić procesy normalizacji w Polsce,

a jednocześnie osłabić całą wspólnotę socjalistyczną.

Na czym polegają istotne korzyści, jakie polska gospodarka odnosi ze współpracy gospodarczej z ZSRR? Jest ich wiele i dlatego ograniczymy się do wyliczenia tylko najważniejszych.

Polska i Związek Radziecki są członkami wspólnoty socjalistycznej, a więc łączy je pokrewieństwo ustrojowe, które umożliwia zastosowanie do naszych wzajemnych stosunków tzw. korzyści o wielkiej skali w systemie gospodarki planowej. Oznacza to wieloletnie kontrakty, rozwój współpracy surowcowej, energetycznej itp., racjonalny rozdział nakładów na badania techniczne i technologiczne, wreszcie - rozwój kooperacji i specjalizacji produkcji, w ślad za tym wielkie serie produkcyjne, a więc bezsporne oszczędności kosztów.

Korzystnie dla Polski układa się struktura wzajemnych obrotów handlowych. Powszechnie wiadomo, że najbardziej opłaca się nam wywozić towary o maksymalnym stopniu przetworzenia zawartych w nich surowców/np. obrabiarki, narzędzia, konfekcja wysokiej jakości, kosmetyki, farmaceutyki itp./, a otrzymywać za nie surowce i paliwą. Otóż właśnie struktura wymiany z ZSRR jest dla nas bardzo korzystna, ponieważ w naszym wywozie 70-75% jego wartości stanowią

towary wysoko przetworzone, z tego ponad 55% maszyny i urządzenia, natomiast w naszym imporcie ponad 70% jego wartości, to surowce i paliwa.

Należy ponadto podkreślić, że w 1982 i w 1983 r. partnerzy radzieccy zgodzili się na dodatkowe poważne dostawy takich surowców, jak bawełna, włókna sztuczne, skóry, kauczuk, które pozwalają na lepsze wykorzystanie naszego potencjału produkcyjnego. Jak wiadomo, powstały w nim wolne moce produkcyjne na skutek blokady finansowej zastosowanej przeciw Polsce przez USA i ich sojuszników po 13.XII.

1981r. Połowa towarów wytworzonych z tych dodatkowych surowców pozostała w Polsce, wzbogacając nasz rynek.

Radzieckie dostawy paliw i surowców, takich jak ropa naftowa, gaz, ruda żelaza, bawełna itd. są głównym i niezastąpionym źródłem zaopatrzenia całej polskiej gospodarki.

Bardzo istotnym elementem wzajemnych stosunków gospodarczych jest współpraca naukowo-techniczna, umożliwiająca wielkie rezerwy rozwojowe. Dzięki połączeniu nakładów finansowych i lepszemu wykorzystaniu potencjałów intelektualnych, jakimi oba państwa dysponują, należy oczekiwać szybszego rozwiązywania problemów ważnych dla naszej gospodarki. Są to m.in.: przyspieszenie osiągnięcia samo-

wystarczalności w zakresie żywienia narodu; oszczędność paliw i surowców; rozwój produkcji maszyn górniczych i urządzeń energetycznych; rozwój hutnictwa; rozwój przemysłów wytwarzających dobra trwałej konsumpcji.

Warto również wymienić nową formę współpracy gospodarczej w stosunkach polsko-radzieckich. Chodzi o pomoc w zakończeniu niektórych przedsięwzięć inwestycyjnych, na które zabrakło nam własnych środków. Wspólna ich realizacja, obok korzyści dla strony radzieckiej, polegających na uzyskaniu dostaw interesujących ją wyrobów, oznacza dla nas "odmrożenie" poważnych nakładów inwestycyjnych, które w przeciwnym razie pozostałyby nie wykorzystane przez długie lata.

Wreszcie - sprawa efektywności naszych wzajemnych obrotów. Korzystne ekonomicznie jest to, że Polska i ZSRR, to państwa sąsiadujące ze sobą co przynosi wielkie oszczędności w kosztach transportu.

Mówiąc o cenach w stosunkach handlowych między krajami socjalistycznymi, a więc również między Polską a ZSRR, należy mieć na uwadze co najmniej dwa fakty: ceny są wynikiem handlowych negocjacji, jakie prowadzą ze sobą organy handlu zagranicznego. Kto jest lepiej przygotowany, ten uzyskuje lepsze wyniki.

Podstawą do ustalenia cen między krajami socjalistycznymi są średnie ceny rynków światowych z okresu 5 lat poprzedzających rok dostawy, wolne od wszelkiego rodzaju zakłóceń spekulacyjnych, krótkookresowej koniunktury itp.

Główne korzyści w stosunkach handlowych z ZSRR odnosimy po stronie importu, właśnie ze względu na wysoki udział w nim paliw i surowców. Wszystkie główne surowce, jak ropa naftowa,

tlenek glinu, aluminium i półwyroby nabywamy w ZSRR taniej, niż na rynkach kapitalistycznych.

Staraniem się obiektywnie przedstawić korzyści, jakie polska gospodarka odnosi ze współpracy gospodarczej z ZSRR. Cały już ponad trzydziestoletni, przebieg tej współpracy potwierdził zasadę, że wzajemnie korzystna współpraca gospodarcza umacnia przyjaźń między narodami. /KAR/

GDZIE OSZCZĘDZAĆ? NA MATERIAŁACH, ALBO... NA SPOŻYCIU

Nasz przemysł nigdy nie słynął z lekkości swoich wyrobów, z wyciskania najwyższych wartości - licząc w złotówkach, rublach lub dolarach - z tony stali, cementu, węgla, ropy. Przez całe lata aż do znudzenia opisywano tę sytuację i nakłaniało do jej zmiany ogłaszając akcje "odchudzania", konkursy, przeglądy, klasyfikacje, z niewielkim wszakże wynikiem. Jednakże dotychczas, ściślej mówiąc, do roku 1981, nakłady materiałowe i energetyczne przeliczone na jednostkę dochodu narodowego czy też produkcji przemysłowej nie rosły. Natomiast w la-

tach 1981-1982 dokonała się katastrofalna zmiana: aby uzyskać ten sam miliard dochodu narodowego, zbudować tę samą lokomotywę, obrabiarkę, budynek mieszkalny, czy też wykonać palto lub parę butów zaczęto zużywać więcej niż kiedykolwiek surowca i energii!

Jest to najgłębszy przejaw kryzysu: spadek efektywności, czystych wyników ekonomicznych. Przejaw znacznie większy - i groźniejszy zresztą - niż zmniejszenie produkcji. Gdy sprawdzono całe zjawisko do warunków porównywalnych wówczas okazało się, że dla uzyskania wyników

produkcyjnych sprzed pięciu czy więcej lat zużywa się o kilkanaście procent więcej węgla, energii, cynku, o ponad dwadzieścia procent więcej cementu, ołowiu itp. Jeśli chodzi o energię, to ten naddatek biorący się z kryzysowego rozstrojenia przemysłu dał w okresie 1981-1982 dodatkowe zużycia prawie miliona siedmiuset tysięcy ton paliwa przeliczeniowego. Z całą ostrością tendencja ta wystąpiła/uzyskiwanie niższych wartości przy zwiększonych nadładach/ w przemyśle chemicznym i lekkim. I jest to jedna z najważniejszych przyczyn zubażania całego społeczeństwa.

Gdyby nie przerwać tej tendencji, to nie ma najmniejszych szans na wykonanie założeń trzyletniego planu stabilizacyjnego, gdyż po prostu zabraknie surowców i energii na osiągnięcie planowanej produkcji. Z drugiej strony - przewyciężenie spadku efektywności oznaczać będzie zarazem przewyciężenie kryzysu. Było więc aż nadto przyczyn, by "program oszczędzania surowców, energii, paliw w latach 1983-1985" wyodrębnić w postaci dokumentu rządowego będącego, obok programu antyinflacyjnego, zarówno filarem planu jak i magazynem narzędzi realizacyjnych. W programie

oszczędnościowym stawia się konkretne zadania/spadek zużycia materiałów o 5,7 %, a energii o 6,9% w roku 1985 w porównaniu z wynikami roku 1982/, jak też wymienia sposoby wykonania. I tym drugim elementem warto na chwilę zająć uwagę.

Otóż w odróżnieniu od dawnych "programów" ten operuje silnymi - w założeniu przynajmniej - środkami ekonomicznymi, choć nie stroni i od administracyjnych. Zapowiada się m.in. operowanie ulgami podatkowymi / w obrotowym, dochodowym/ wobec tych producentów, którzy wyłożą swój grosz na inwestycje dające efekt w postaci niższego zużycia materiałów czy energii, projektuje się sporządzenie norm określających, ile surowca powinno pochłonąć wytworzenie określonego wyrobu. Natomiast wyższe od normalnego obciążenie podatkami nastąpi po przekroczeniu tych norm oraz wówczas, gdy zamiast stosowania /tam, gdzie można/ elementów regenerowania, odzyskanych / opony, opakowania, butelki itp/. producent będzie się upierał przy stosowaniu nowych. W tej grze wykorzystana się też ceny, taryfy, stawki celne. Konsekwentna realizacja programu stworzy szansę uzupełnienia reformy gospodarczej o niezwykle istotny element. Z zażenowaniem

trzeba bowiem stwierdzić, że dotychczasowe reguły reformy nie wywarły na producentach żadnego wrażenia, jeśli chodzi o dbałość o koszty materiałowe. Nawet potężna zwyżka cen zaopatrzeniowych przyjęta została bez mrugnięcia okiem. Po prostu wliczono to wszystko - i tak czyni się nadal - w cenę zbytu. Przeciw nadmiernie rozrzućnemu szafowaniu materiałami występuje od czasu do czasu jedynie robotnicze, inżynierskie, bądź dyrektorskie sumienie. Oczywiście, nie można za to winić przedsiębiorstw, które robią to co można i jak można, a w dodatku uzyskanie oszczędności surowcowych wymaga z reguły kosztownych przedsięwzięć /choć tańsze jest od inwestycji/.

Prócz ekonomicznych zachęt i czynności zniechęcających do dotychczasowej praktyki, "program" dopuszcza ostre represje administracyjne, aż do zakazu produkcji wydawanego przez ministra gospodarki materiałowej oraz wymienia dość dokładną listę czynności inwestycyjnych w rodzaju: zmiana technologii w niektórych cementowniach, demontaż przestarzałych kotłów itp. itd. Na ten cel projektuje się zarezerwowanie piętnastu miliardów złotych w centralnej dyspozycji oraz liczy na wydatki przedsiębiorstw, które powinny okazać się najlepszą loka-

tą inwestycyjnych złotych. Większej kwoty nie da się, niestety, wycisnąć z kieszy ubogiego budżetu państwa.

Nowy program oszczędnościowy w sferze energetyczno-surowcowej nie jest, trzeba to dobrze zrozumieć, ani wyrazem ambicji technicznych ani ekonomicznych. Mamy tu do czynienia z bezwzględną koniecznością obniżania zużycia energii i surowca przy pomocy najprostszych, dostępnych zabiegów, bez sięgania po drogie licencje, czy wielkie inwestycje. Można to porównać z przeprawą przez rzekę przy użyciu środków podręcznych. Trzeba jednak pamiętać, że jako alternatywa pozostaje tylko ograniczenie produkcji ze wszelkimi skutkami dla spożycia. /KAR/

GOSPODARKA WOJEWÓDZTWA W I KWARTALE 1983 r.

/ ciąg dalszy ze str. 1 /

Natomiast w porównaniu do I kw. 1979 r. licząc w cenach porównywalnych produkcja sprzedana była większa aż o 27,2 %. Wzrost produkcji sprzedanej został osiągnięty we wszystkich gałęziach przemysłu z wyjątkiem przemysłu skózanego i paszowego. Powyższe zadania produkcyjne zrealizowano przy zatrudnieniu niższym o 227 osób /tj. o 2,1%/ , wzroście przeciętnych

wynagrodzeń łącznie z rekompensatami i wypłatami z zysku o 26,3% i wydajności pracy o 13,5 procent. Produkcja sprzedana w uspołecznionym przemyśle drobnym w I kw.br. wzrosła o 0,9% w stosunku do I kw. ub.r. przy jednoczesnym wzroście wynagrodzeń o 21,2% i wydajności pracy o 5,6 % oraz zatrudnieniu mniejszym o 4,5%. Przeciętna płaca miesięczna z rekompensatami za okres I kwartału br. w przemyśle uspołecznionym województwa wyniosła 10.640 zł.

Wystąpiły pozytywne tendencje w zakresie wykorzystania czasu pracy robotników grupy przemysłowej i rozwojowej w stosunku do analogicznego okresu roku ubiegłego, charakteryzujące się wzrostem liczby godzin przepracowanych oraz spadkiem liczby godzin nie przepracowanych, w tym przestojów płatnych, nieobecności nie usprawiedliwionych oraz godzin nie przepracowanych z powodu choroby. Pozytywne relacje ekonomiczne pomiędzy wydajnością pracy a przeciętnym wynagrodzeniem za okres I kw. br. uzyskały następujące zakłady pracy :

- 1/ Zakłady Przetwórstwa Owocowo -Warzywnego w Terespolu.
- 2/ Podlaskie Zakłady Meblarskie w Białej Podlaskiej.
- 3/ Okręgowa Spółdzielnia Mleczarska w Radzynie Podlaskim.
- 4/ Meblarska Spółdzielnia Pracy w Parczewie.

5/ Okręgowa Spółdzielnia Mleczarska w Białej Podlaskiej.

6/ Spółdzielnia "Odzież" w Międzyrzecu Podlaskim.

Najbardziej niekorzystne relacje za analizowany okres przejawiające się spadkiem wydajności pracy i wzrostem średniej płacy wystąpiły w :

- 1/ Zakładach Owocowo-Warzywnych w Radzynie Podlaskim.
- 2/ Zakładach Wyrobów Metalowych "POLMO" w Parczewie.
- 3/ Spółdzielni Pracy "Radzynianka" w Radzynie Podlaskim.
- 4/ Spółdzielni Inwalidów w Radzynie Podlaskim.
- 5/ WZSR w Białej Podlaskiej.

ROLNICTWO

Stan upraw ozimych i użytków rolnych po okresie zimy jest dobry. Również ziemniaki przechowały się dobrze. W marcu rozpoczęto wiosenny siew zbóż jarych. Na planowe odnowienie wiosną zabezpieczono 1300 ton zbóż jarych, rozprowadzono 483,7 ton. Masion roślin pastewnych, z wyjątkiem koniczyny perskiej i serebeli nie powinno zabraknąć.

Dostawy nawozów mineralnych pod zbiory 1983 r. realizowane są lepiej niż w analogicznym okresie roku ubiegłego. Nie brakuje nawozów mineralnych, a ich zapasy są znaczne, np: azotowe 8100 ton, fosforowe 3500 ton, potasowe i potasowo-magnezowe 13 238 ton, wapno 1377 ton. Niepokojące jest przy tym, że wyst

puje ograniczony popyt na nawozy, o czym świadczy dynamika sprzedaży-86,3 %. Przy utrzymujących się wysokich zapasach nawozów sztucznych sprzedaż jest nadal niższa niż w porównywalnych okresach ub. roku. Zmalała również sprzedaż pasz przemysłowych w I kwartale br. o 21,7 % przy spadku zapasów na koniec marca o 56,5% w porównaniu z analogicznymi okresami ubiegłego roku. Bardzo słabo przebiega realizacja planu wapnowania gleb. Nie wykorzystano okresu zimy i warunków sprzyjających dokonaniu zabiegu wapnowania. Zaopatrzenie rolnictwa w preparaty ochrony roślin napotyka trudności spowodowane brakiem środków dewizowych na import. Ocenia się, że gotowość podstawowego sprzętu rolniczego do akcji wiosennej jest obecnie nieco wyższa niż w I kwartale 1982 r. W dalszym ciągu niezadawalająco przebiega skup zbóż, na plan kampanijny 80500 ton skupiono 23746 ton, co stanowi 29,5 % planu. Podkreślić należy, że jednostki gospodarki uspołecznionej zadania w tym zakresie wykonały w 109,5%. Plan skupu żywca w okresie pierwszych trzech miesięcy br. zrealizowano. W trzodzie chlewnej 107,2%, w bydłe 108,2%, przy dynamice odpowiednio 85% i 94 %. Ogółem

skup żywca rzeźnego był niższy o 12,1% w porównaniu z analogicznym okresem ub. roku. Skup mleka w ciągu trzech miesięcy br. był o 27,9% wyższy, a jaj o 27,0% niższy w porównaniu z tym samym okresem roku ub. Nadal występują niekorzystne oznaki w produkcji zwierzęcej. W dalszym ciągu utrzymuje się tendencja spadkowa krycia loch na punktach kopulacyjnych. W porównaniu z marcem ub. roku wystąpił wzrost cen wolnorynkowych prosiąt o /5,7%/. Notuje się wysoki wzrost cen siana łąkowego i koniczyny, ziemniaków, słomy zbóż ozimych.

BUDOWNICTWO

Produkcja podstawowa uspołecznionych przedsiębiorstw budowlano-montażowych w I kw. br. osiągnęła wielkość 277,6 mln zł., co oznacza wzrost do analogicznego okresu roku ub. o 60,2%. Powyższą wielkość produkcji uzyskano przy wzroście przeciętnego zatrudnienia o 15,3% i wzroście wydajności pracy na jednego zatrudnionego o 39%.

Za okres I kw. br. przeciętna miesięczna płaca wraz z rekompensatami pracowniczymi wyniosła 10.097 zł. i była wyższa od analogicznego okresu r. ub. o 27,7%. Była ona jednak

zróżnicowana w poszczególnych rodzajach działalności budowlanej i tak w budownictwie ogólnym wyniosła 10.271 zł., w produkcyjno-usługowym 8.973 zł., specjalistycznym 9.378 zł., a w budownictwie pomocniczym - 12.508 zł.

Uspołecznione przedsiębiorstwa budowlano-montażowe jako generalni i częściowi wykonawcy rozpoczęły roboty na 19 placach budów, a zakończyły na 5. Na koniec marca br. czynnych było 120 placów budów.

W okresie I kw.br. oddano do użytku 128 mieszkań, tj. o 84 mieszkań więcej niż w analogicznym okresie roku ub. oraz rozpoczęto realizację 9 nowych budynków mieszkalnych o 343 mieszkaniach, w tym 7 budynków spółdzielczych, 1 budynek zakładowy i 1 budynek komunalny. Wśród przedsiębiorstw budowlano-montażowych korzystne relacje ekonomiczne pomiędzy wydajnością pracy na 1 zatrudnionego a przeciętną płacą uzyskały wg kolejności :

- 1/ Rejonowe Przedsiębiorstwo Melioracyjne w Białej Podl.,
- 2/ Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Budownictwa Komunalnego w Białej Podlaskiej.
- 3/ Rejonowe Przedsiębiorstwo Melioracyjne w Farczewie,

4/ Radzyńskie Przedsiębiorstwo Budowlane w Radzyniu Podl.,. Jedynym przedsiębiorstwem, w którym za analizowany okres nie odnotowano wzrostu wydajności pracy / spadek o 2,4% / w stosunku do analogicznego okresu r.ub. przy wzroście przeciętnej płacy jest Przedsiębiorstwo Budownictwa Rolniczego w Międzyrzeczu Podlaskim.

TRANSPORT

W okresie styczeń-marzec przewieziono 681,9 tys.ton, tj. o 2,1% więcej jak w analogicznym okresie roku ubiegłego. Zatrudnienie w transporcie było niższe w stosunku do I kw. roku ubiegłego o 1,5%. W miesiącu marcu br. nastąpił spadek przewozu pasażerów autobusami PKS o 8,7% w stosunku do marca roku ubiegłego i o 4,1% w stosunku do lutego 1983 r.

Przeciętne wynagrodzenie w jednostkach transportowych z rekompensatami, wypłatami z zysku i czystej nadwyżki wyniosło 10.403 zł. i było o 20,7 % wyższe jak w analogicznym okresie ubiegłego roku, natomiast analogicznie w Rejonach Dróg Publicznych średnia płaca wynosiła 9.802 zł. i była wyższa o 32%.

Numer oddano do powielania dnia 25.04.1983 r.